

[Jørgen Jørgensen (Leire).]

høstår, kornloven skal omfatte, og under så usikre forhold er det nødvendigt, at befolkningens forsyning sikres. Kommer der afspænding i verden, så forholdene letter, kan der altid lempes på udskrivningsreglerne. Men jeg finder det aldeles nødvendigt, at der under den foreslåede kornlov sikres de 100 000 t korn til det mindre landbrug, som under visse omstændigheder stilles i udsigt. Og med de kornpriser, vi opererer med, er det kun rimeligt, at der sikres de små landbrug så meget korn til bedriften, så disse brug er i stand til at opretholde en nogenlunde normal produktion. Efter min mening er korndyrkningen i disse år så lønnende, at der vil skabes en altfor urimelig forskel indenfor de forskellige landbrugsstørrelser, hvis der ikke foretages en vis udligning.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf, det konservative folkepartis ordfører, stillede sig afgjort imod, at man ved udskrivningsloven sikrede foderkorn til andre landbrugere. Jeg skal minde det ærede medlem om, at der var engang i dette land for ikke så mange år siden, da kornavlernerne var ude for store økonomiske vanskeligheder. Dengang gik husmændenes organisationer med til at forhøje kornpriserne — bragte sig selv i betydeligt større udgifter — for at stille det store landbrug gunstigere, end det ellers ville være stillet. Jeg synes, det ville være hensynsfuldt, om det store landbrug nu viste det samme hensyn overfor det mindre landbrug.

Socialdemokratiet foreslår at ordne forholdet overfor det mindre landbrug ved en rabatfordeling, men jeg finder ikke en sådan ordning tilfredsstillende. Når det drejer sig om en kommende kornordning for de mindste landbrug, er det jo ikke alene et spørgsmål om at skaffe nogle tønder korn til billigere pris, men væsentligere er det for disse småbrug at have sikkerhed for at få kornet, for netop disse ekstra tønder korn giver mulighed for en bedre udnyttelse af andre foderværdier, som er til rådighed i bedriften. Derfor er spørgsmålet om tildelingskornet ikke først og fremmest et spørgsmål om en tilskudsordning, men om bedre muligheder for at udnytte foderværdier i bedriften, som ellers ikke kommer til anvendelse.

Må jeg yderligere sige, at det forekommer mig, at den pris, husmændene skal betale for tildelingskornet, er noget høj i forhold til afleveringsprisen. 4 kr. for at sælge en tønde korn må vistnok siges at være meget rigeligt, og jeg vil opfordre til, at man under

sagens videre behandling i rigsdagen søger dette beløb sat noget ned.

Jeg ønsker også at rejse det spørgsmål, om det ikke er muligt allerede i indeværende år, før kornloven træder i kraft, at fremskaffe korn til de mindste landbrug til noget lavere priser end dagsprisen, som er meget høj. Det er jo tilfældige konjunkturer, der har ført til de helt unaturlige kornpriser, der i dag betales, og jeg kan ikke finde det rimeligt, at denne prisstigning, der er fremkaldt af nød og trang ude i verden, skal indkasseres af en lille del af landbruget til skade for hele det kornkøbende landbrug, der opretholder en stor husdyrproduktion, som det er af betydelig samfundsmæssig værdi at opretholde. Det er naturligvis vanskeligt at gribe ind i kornfordelingen henimod slutningen af et høstår, men dels kunne man jo overveje at lægge loft over de hjemlige kornpriser, dels er der vel nok endnu nogen mulighed for at få rådighed over foderkorn, der er indkøbt, men endnu ikke er kommet til landet.

Jeg finder det under alle omstændigheder nødvendigt, at hele spørgsmålet om korn til de mindre landbrug for indeværende høstårs vedkommende — hvad der betyder så meget for store dele af landbrugets udøvere — bliver undersøgt og overvejet under sagens videre behandling i tinget.

De priser, der er fastsat for afleveringskornet, mener jeg ikke der kan indvendes væsentligt imod; det er priser, der ligger betydeligt under de gældende dagspriser; hvad de naturligvis også bør. Men alene det at få kornpriserne lagt fast er af meget stor betydning for stabilisering af prisniveauet. Det viser sig altid — som også det ærede medlem hr. Tesdorpf sagde —, at kornpriserne har meget stor indflydelse på prisdannelsen indenfor en række områder i det økonomiske liv. En kornordning, gennemført nu, er en sikringsforanstaltning, som er nødvendig overfor de tilstedeværende ustabile forhold i verden.

Skulle det lykkelige ske, at der i løbet af de kommende måneder kommer en afspænding i forholdet mellem stormagterne, vil det straks få indflydelse på tilførslerne til landet og på priserne, og det kan da blive nødvendigt at tage hele det grundlag, som vi nu arbejder med, op til revision; men det er altid lettere at slække på bestemmelserne end på et senere tidspunkt at skærpe dem. Derfor mener jeg, at den kornordning, vi nu gennemfører, må være udtryk for maksimum, så at man ikke fra landbrugets side skal nære frygt for, at der senere skal